

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201638
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318201638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: MED - ES, s. r. o., so sídlom Levice, SNP 19, IČO: 36 726 702, proti žalovanému: K.. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Q. cesta XX, o zaplatenie 600 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 16C/25/2018-39 z 21. septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Levice (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 16C/25/2018-39 z 21. septembra 2018, zamietol žalobu a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má právo na náhradu trov konaia voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 153 os. 1, 2, 3 a § 154 CSP.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že žalobca v žalobe doručenej súdu prvej inštancie dňa 13. 04. 2018 žiadal súd, aby zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 600 eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť MED-ES, s.r.o., so sídlom Levice, SNP 19, po vzájomnej dohode so žalovaným zabezpečila pre neho kurz bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci - BOZP, organizovaný Agroinštitútom Nitra, štátny podnik, so sídlom v Nitre, Akademická 4, ktorý sa konal v období od 07. 09. 2015 do 30. 10. 2015, za ktorý spoločnosť MED-ES s.r.o., uhradila sumu vo výške 600 eur. Táto suma bola Agroinštitútu Nitra uhradená dňa 28. 08. 2015 na základe vystavenej a zaslanej faktúry. Žalovaný kurz BOZP absolvoval, pretože mal po dohode so žalobcom vykonávať funkciu bezpečnostného technika v rámci pracovnej zdravotnej služby pre MED-ES, s.r.o., v ďalšom období. Žalovaný po absolvovaní kurzu zostal nečinný a žiadne služby pre MED-ES, s.r.o., po dátume 01. 11. 2015 až do podania žaloby nevykonával. Z uvedeného dôvodu MED-ES požiadala žalovaného o vrátenie zaplatenej sumy 600 eur na bankový účet. Žalovaný napriek ústnemu príslubu žalovanú sumu žalobcovi nevrátil, preto mu žalobca dňa 17. 01. 2017 vystavil a zaslal faktúru číslo 201703 na sumu 600 eur splatnú dňa 31. 01. 2017, ako aj predžalobnú výzvu. Na faktúre bolo uvedené bankové spojenie a číslo účtu žalobcu, na ktoré mal žalovaný predmetnú sumu uhradiť, avšak žalovaný žalovanú sumu žalobcovi neuhradil.

4. Súd prvej inštancie dňa 27. 04. 2018 vydal platobný rozkaz č.k. 16C/25/2018-10, proti ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej odpor s odôvodnením vo veci samej, preto súd platobný rozkaz uznesením č.k. 16C/25/2018-16 z 17. mája 2018 zrušil podľa § 267 ods. 3 CSP.

5. V odpore doručenom súdu dňa 16. 05. 2018 žalovaný uviedol, že spoločnosť MED-ES, s.r.o., ho vyslala na kurz BOZP, pretože sa pripravoval zákon o pracovnej zdravotnej službe, kde posudzovanie pracovníkov v rámci PZS mal vykonávať len technik BOZP. Z tohto dôvodu ho Dr. W. prihlásila bez akýchkoľvek záväzkov voči firme MED-ES, s.r.o., na absolvovanie tohto kurzu. Mal za to, že pracovnú zmluvu so žalovaným pred absolvovaním kurzu nechcela uzatvoriť z dôvodu, že je insolventná, pretože rekonštruje rodinný dom a aby mu nemusela platiť náhrady spojené s pracovnou cestou pri absolvovaní kurzu. Pre firmu MED-ES, s.r.o., pracoval do doby ukončenia činnosti LSPP v Šahách bez legálnej pracovnej zmluvy. Výkon činnosti pre firmu MED-ES, s.r.o., vie dokázať svedeckými výpoveďami a e-mailovou dokumentáciou. Pre žalobcu začal pracovať v mesiaci marec 2015, keď zomrel v Lučenci lekár pracovnej zdravotnej služby MUDr. U.. O jeho databázu prejavila záujem Dr. W. a oslovila žalovaného, aby jej v tejto veci podnikol určité kroky. Za obdobie od marca 2015 do apríla 2017 žalovaný v Lučenci bol asi 25-krát. Pri kontrole pracovnej zdravotnej služby v roku 2016 a Dr. W. predložila jeho falošnú pracovnú zmluvu kontrole pre PZS z ústredia (kontrolu vykonávala MUDr. I. - hlavný odborník SR pre PZS). V návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca uviedol, že pre firmu MED-ES, s.r.o., zostal nečinný a žiadne služby pre ňu nevykonával, čo považuje za klamstvo. Dodal, že vyše roka počas výkonu LSPP v Šahách technicky a organizačne zabezpečoval chod LSPP v prospech firmy MED-ES, s.r.o., čo firme vyúčtuje.

6. K odporu sa vyjadril žalobca dňa 14. 06. 2018 tak, že s odporom nesúhlasí. Žalovaný podal odpor bez uvedenia skutočností, ktoré by vyvrátili dobrú vôľu žalovaného zúčastniť sa a absolvovať kurz bezpečnostného technika. Uvedený kurz žalovaný absolvoval po vzájomnej dohode so žalobcom. Žalovaný mal vykonávať funkciu bezpečnostného technika v rámci pracovnej zdravotnej služby pre žalobcu. Žalovaný sám prejavil záujem o výkon tejto funkcie, žalobca by bez záujmu žalovaného na kurz BOZP neprihlasoval. Žalovaný kurz absolvoval, ale pre žalobcu od 01. 11. 2015 žiadne služby nevykonával. Žalovaný sa nijako nepodieľal na prácach súvisiacich s výkonom BOZP. Nezúčastňoval sa a ani technicky, organizačne nezabezpečoval chod LSPP. Žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by spochybnil nárok žalobcu. Žalovaný prisľúbil, že uvedenú sumu vráti, ale faktúru č. 201703 z 17. 01. 2017, splatnú 31. 01. 2017 neuhradil. K úhrade dlžnej sumy bol vyzvaný opakovanými písomnými upomienkami.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 12. 07. 2018. Uviedol, že okolnosti, ktoré uvádza Dr. W. nie sú pravdivé. Na firmu MED-ES, s.r.o., podal sťažnosť na jej konateľku Dr. W. na národný inšpektorát práce, oznámenie na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, že bol zamestnaný načierno a zväží podanie trestného oznámenia na okresné riaditeľstvo policajného zboru o podvodnom konaní konateľky. Na kurz technikov BOZP bol vyslaný firmou MED-ES, s.r.o. (dôkaz - prihláška potvrdená firmou a výpis z bežného účtu o zaplatení). Od žalobcu bude vymáhať náhrady spojené s vyslaním na pracovnú cestu v zmysle zákonníka práce a zákona č. 283/2002 Z. z. o náhradách. Zároveň dal verejný prisľub, že po ukončení sporu poukáže čiastku 600 eur v prospech onkologických pacientov detského oddelenia NsP Levice, v ktorej vykonával vedúcu funkciu. Dr. W. žiadal o uzavretie pracovného pomeru niekoľkokrát pred kurzom i po ňom. Nesúhlasil so vznikom škody ani finančnej ujmy, nie je daná príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním.

8. Súd prejednal vec na nariadenom pojednávaní za účasti žalovaného. Žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie na pojednávanie doručené dňa 01. 08. 2018, do elektronickej schránky s uplatnením fikcie doručenia), žalobca svoju neúčasť do konania pojednávania neospravedlnil a nepožiadal ani o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto súd konal v neprítomnosti žalobcu podľa § 180 CSP. Žalobca po pojednávaní, dňa 21. 09. 2018 až o 13:30 hod. ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z osobných a pracovných dôvodov.

9. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého mal za preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca nepreukázal, resp. k žalobe nepripojil listiny, z ktorých by bolo zrejmé, že žalobca a žalovaný skutočne medzi sebou uzatvorili dohodu s určitým obsahom a podmienkami. Na základe listinného dôkazu - faktúry a mailovej komunikácie predloženého žalobcom nie je možné jednoznačne vyvodiť existenciu dohody s určitým obsahom a podmienkami, a to, že žalovaný porušil podmienky dohody, ktoré by zakladali právny titul na vyplatenie žalovanej peňažnej sumy. Žalobca teda nepreukázal ním tvrdený skutkový stav. Žalobca v tomto prípade neuniesol dôkazné bremeno tým, že svoje tvrdenia

v konaní na preukázanie svojho nároku hodnoverným spôsobom nepreukázal, preto súd rozhodol tak ako uviedol vo výroku tohto rozhodnutia.

10. Keďže mal žalovaný vo veci úspech v plnom rozsahu, súd prvej inštancie mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku súdnym úradníkom.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Opätovne zdôraznil, že žalovaný mal záujem pracovať pre žalobcu v rámci pracovnej zdravotnej služby, na výkon ktorej potreboval absolvovať kurz BOZP. Žalovaný bol v tom čase nezamestnaný a po absolvovaní kurzu mal pracovať u žalobcu ako bezpečnostný technik aj v rámci pracovnej zdravotnej služby. Bez absolvovania uvedeného kurzu žalovaný nemohol byť na uvedenej pozícii zamestnaný, preto neuzavreli žiadnu pracovnú zmluvu. Žalobca teda žalovanému nemohol vystavovať cestovné príkazy. Tvrdenia žalovaného, že zabezpečoval chod LSPP v prospech žalobcu viac ako rok, ako aj to, že rokovali o podmienkach odkúpenia databázy pracovnej zdravotnej služby po MUDr. U.ovi sú zavádzajúce. Žalovaný na takéto úkony nemá kvalifikačné predpoklady. Za irelevantné považuje aj tvrdenia žalovaného ohľadom verejného prísľubu na darovanie sumy 600 eur detským onkologickým pacientom. Žalovaný tvrdil, že pre žalobcu vykonal 40 pracovných ciest, avšak na žiadnu nebol vyslaný žalobcom. O uvedených cestách neexistujú správy ani cestovné príkazy. Potvrdil, že žalovaný udal žalobcu na Inšpektoráte práce a v sídle žalobcu bola vykonaná kontrola. Stanovisko správneho orgánu prikladá k odvolaniu. Opätovne žalobca zdôraznil, že so žalovaným sa ústne dohodol na podmienkach absolvovania kurzu BOZP. Ak by k dohode nedošlo, žalovaný by nemal dôvod sa školenia zúčastniť. Tvrdenia žalovaného, ktorými vyvracal skutkové tvrdenia žalobcu považoval za účelové. Ústna dohoda, ako forma dohody žalobcu a žalovaného riešila podmienky absolvovania kurzu bezpečnostného technika. Žalovaný vedel o aký kurz ide, kde sa bude konať aj jeho cenu. Vedel aj to, že v budúcnosti môže po absolvovaní kurzu činnosti bezpečnostného technika využiť vo vlastnom podnikaní, vo vlastnej obchodnej spoločnosti. Žalovaný bol oboznámený s tým, že žalobca požaduje vrátenie poplatku za predmetný kurz a nemal námietky. Žalovaný prisľúbil, že mu poplatok v celej výške vráti v apríli 2017, čo vyplýva aj z mailovej komunikácie, avšak svoj záväzok nesplnil. Nestotožnil sa so záverom súdu, že nepreukázal existenciu a obsah dohody medzi ním a žalovaným.

12. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu uvádzanými v odvolaní. V čase vyslania na kurz nebol nezamestnaný, ale bol poberateľom starobného dôchodku a nebol odkázaný na žiadnu prácu ani kurzy BOZP. Zdôraznil, že na kurz BOZP bol vyslaný žalobcom. Reagoval aj na tvrdenie, že mal žalobcu udať na Inšpektoráte práce, čo nie je pravda. Listom z 01. 10. 2018 mu bolo Inšpektorátom práce odporučené, aby si uplatnil svoje nároky v zmysle Občianskeho zákonníka o náhradu škody spôsobenej mu absolvovaním kurzu BOZP a vykonaním ciest v prospech žalobcu do Lučenca, Levíc a Šiah asi 40-krát za obdobie od marca 2015 do skončenia činnosti LSPP v Šahách. Správy o pracovných cestách podával ústne a sčasti e-mailom. Všetky náklady na absolvovanie kurzu si hradil sám a konateľka žalobcu mu prisľúbila po skončení kurzu všetko preplatiť, čo je zároveň aj predmetom konania na základe ním podanej žaloby v októbri 2018. Opakovane uviedol, že svedkovia vedia potvrdiť, že pre žalobcu pracoval. Záverom zdôraznil, že prihlášku do kurzu potvrdil a podal žalobca.

13. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, uvádzajúc, že s tvrdeniami žalovaného nesúhlasí. Zdôraznil, že žalovaného pred prvou návštevou žalovaného v sídle firmy žalobcu nikdy predtým nestretol a nepoznal ho. Taktiež ani neskúmal sociálnu odkázanosť žalovaného. Žalovaný sám navrhol možnosť vzájomnej spolupráce. Žalovaný po absolvovaní kurzu pre žalobcu nevykonával žiadne služby a ani ich výkonom poverený nebol. Poprel tvrdenie žalovaného o realizácii pracovných ciest, nikdy ho na ne nevyslal a ani nedostal správy z týchto ciest od žalovaného. Pravdivé nie je ani tvrdenie žalovaného, že neudal žalobcu na Inšpektoráte práce. Výkon inšpekcie bol vykonaný a o výsledku bol vydaný dňa 25. 09. 2019 protokol. Inšpekciou zistené nedostatky boli následne odstránené, žiadnu pokutu nedostal. Záverom dodal, že trvá na podanej žalobe.

14. K vyjadreniu žalobcu k vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalovaný, v ktorom zdôraznil, že tvrdenia žalobcu sú nepravdivé a nepodložené. Žalobca v odvolaní neuviedol žiadne argumenty, ktoré by boli spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Do pozornosti odvolacieho súdu dal úmysel

podať trestné oznámenie na konateľku žalobcu za krivé obvinenie. Zároveň uviedol, že podal žalobu na náhradu škodu, ktorá je vedená na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14C/56/2018.

15. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne písomne vyjadril žalobca, v ktorom poukázal na oslovenie žalobcu žalovaným, prihlásenie na kurz BOZP a následné porušenie povinnosti uhradiť náklady kurzu žalobcovi z dôvodu, že neprišlo k uzavretiu pracovného pomeru. Zdôraznil, že neporušuje pri svojej činnosti právne predpisy súvisiace so zamestnaním ľudí. Tvrdenia žalovaného ohľadom nelegálnej práce v spoločnosti žalobcu boli len vymyslené s úmyslom poškodzovať dobré meno spoločnosti žalobcu.

16. K vyjadreniu žalobcu sa opätovne písomne vyjadril žalovaný, ktorý poprel tvrdenia žalobcu, že pre neho nepracoval, že ho na kurz nevyslal a činnosť spojenú s pracovnými cestami vykonával svojvoľne. Na podporu svojich tvrdení priložil záväznú prihlášku na kurz bezpečnostného technika a rámcovú dohodu uzatvorenú medzi konateľkou žalobcu, MUDr. W. V. a žalovaným uzavretú 29. 04. 2015, na základe ktorej mal povinnosť v prospech žalobcu v rámci pracovnej zdravotnej služby vykonávať pracovné úkony a absolvovať pracovné cesty. Záverom uviedol, že podal žalobu o náhradu škody proti žalobcovi.

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

19. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť odvolania žalobcu zistil z obsahu súdneho spisu, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručenou súdu prvej inštancie dňa 13. 04. 2018 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým súd uloží žalovanému zaplatiť sumu 600 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 02. 2017 do zaplatenia a trovy konania vo výške uhradeného súdneho poplatku. Žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovaný absolvoval kurz BOZP, ktorý sa konal v období od 07. 09. 2015 do 30. 10. 2015, organizovaný Agroiinštitútom Nitra, štátny podnik, so sídlom v Nitre, Akademická 4, za ktorý žalobca uhradil sumu vo výške 600 eur. Žalovaný uvedený kurz absolvoval po dohode so žalobcom, pretože mal u neho vykonávať funkciu bezpečnostného technika v rámci pracovnej zdravotnej služby pre fy MED-ES, s. r. o. Keďže žalovaný po absolvovaní zostal nečinný, žiadal žalobca zaplatiť od žalovaného hodnotu kurzu.

21. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, presvedčivá. Všetky dôvody, ktoré žalobca uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsštančné konanie tvoria jeden celok.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu žalobcu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, ktorý nepreukázal dôvodnosť žalobou uplatneného nároku. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo podľa súdu prvej inštancie najmä to, že žalobca nepreukázal skutočností, ktoré tvrdil a o ktoré svoj nárok oprel. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočností; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno, napríklad preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočností preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí určité skutočností tvrdiť a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010).

23. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočností, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010).

24. Odvolací súd na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nepreukázal, z akého dôvodu mu má žalovaný vrátiť sumu 600 eur, keď nepreukázal existenciu obsahu dohody, na základe ktorej mal žalovaný absolvovať kurz BOZP, za ktorý mal žalobca uhradiť sumu 600 eur. Nebolo zrejmé, za akých podmienok sa mal žalovaný kurzu BOZP zúčastniť, či absolvovanie tohto kurzu bolo podmienkou výkonu pracovnej pozície, o ktorú mal žalovaný u žalobcu záujem. Rovnako tak z obsahu súdneho spisu a vykonaného dokazovania nevyplýva ani to, či boli medzi žalobcom a žalovaným dojednané následky prípadného porušenia dohody, ktorá mala byť medzi nimi uzavretá. Faktom však zostáva, že žalobca nepreukázal ani len to, že žalovaný mal byť prijatý do pracovného pomeru na výkon pozície bezpečnostného technika, k výkonu ktorého mu mal slúžiť absolvovaný kurz. Odvolací súd navyše poznamenáva, že z podanej žaloby nevyplýva, akým titulom žalobca žiada od žalovaného zaplatať sumu 600 eur. Z vykonaného dokazovania nemožno jednoznačne ustáliť, či má ísť na strane žalovaného o bezdôvodné obohatenie, prípadne či išlo o dar alebo pôžičku. Keďže uvedené skutočností neboli zrejmé a v konaní neboli preukázané tvrdenia žalobcu o povinnosti vrátiť 600 Eur, odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že nemožno žalobe vyhovieť.

25. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené nezistil pochybenie na strane súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

26. Poukazujúc na vyššie uvedené skutočností rozhodol odvolací súd tak, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnému žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil a ani mu žiadne nevznikli.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).